

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

ŠAJĀ NUMURĀ:

REDAKTORA SLEJA- 1

SKOLA 2020- 1, 2

DZIMŠANAS DIENU TRADĪCIJA 11. KLASĒ- 2

INTERVIJA AR AGITU ZUĻĢI- 3

AIZVADĪTIE PASĀKUMI- 3

DEBAŠU NOZĪME MANĀ DZĪVĒ- 3, 4

BALLE PILĪ- 4

"CREATIVE LEARNERS. TOMORROW'S
ENTREPRENEURS" -4,5

MISTERS X- 5

ATCELTAIS BRAUCIENS-5

IZIEŠANA NO KOMFORTA ZONAS- 5, 6

REDAKTORA SLEJA

Sveiki! Marta mēnesis ir bijis emociju pilns - kā karuselī, te augšā, te lejā. Notikumi mainījās pa dienai, pa stundai, pat pa minūtei un rezultātā tagad mums ir JĀPALIEK MĀJĀS. Visi kopā mēs šo laiku pārcietīsim un drīz, jau pavisam drīz, cerams, ka atkal visi tiksīsimies skolā. Šis ir grūts laiks mums visiem, bet tas neliedz izbaudīt ik mirkli gan mājās, gan ārā svaigā gaisā. Tā kā mums visiem tagad ir daudz brīvā laika, tad atrodi sev kādu mīļu nodarbi un sāciet darīt, bet neizmirstiet mācīties.

Positīvais visā šajā ir pavasaris. Saulīte mūs silda, gājputni atgriežas, un viss sāk plaukt! Esam nogaršojuši pirmās bērzu sulas, stārķu ligzdās redzami pirmie stārķi, kuri atgriezušies. Cerams, ka aprīlis nāks ar jaunām un patīkamām ziņām. Palieciet mājās un esiet kopā ar saviem mīļajiem! Mīlam sevi un citus... līdz nākamā mēneša numuram.

ELĪNA PUTNIŅA

SKOLA 2020

Nav noslēpums, ka izvēle, kur turpināt mācības pēc vidusskolas, daudziem no mums sagādā grūtības. Lai šo lēmumu padarītu vieglāku (vai arī kādam- vēl grūtāku), sniegotajā 28. februāra rītā mūsu skolas vidusskolēni devās uz Rīgu, lai apmeklētu izstādi "Skola". Izstādē sevi prezentēja gandrīz visas valsts un privātās augstskolas, profesionālās izglītības kompetences centri - koledžas, tehnikumi un profesionālās vidusskolas, kas savus topošos studentus iepazīstināja ar studiju iespējām. Tiem, kurus vilina studijas ārpus Latvijas, arī bija iespēja iepazīties ar universitātēm Lielbritānijā, Dānijā, ASV un citur. Kā ierasts, visvairāk apmeklētāju uzmanības sev piesaistīja lielākās pašmāju universitātes- Latvijas Universitāte, Rīgas Stradiņa universitāte, Rīgas Tehniskā universitāte, Biznesa augstskola "Turība", Ventspils Augstskola, Latvijas Nacionālā aizsardzības akadēmija, Latvijas Kultūras akadēmija un citas. Un apmeklētāju patiešām bija daudz, visās trīs izstādes dienās to kopā apmeklēja vairāki tūkstoši skolēnu. Skolēniem bija iespēja uzzināt, kādas ir uzņemšanas prasības savā iecerētajā skolā, kā norit

pats mācību process, stipendiju saņemšanas kārtību, kā arī iegūt informāciju par iespējām apmaiņas programmas ietvaros studēt kādā citā Eiropas universitātē, savukārt tie, kuriem vēl konkrētu plānu nebija, varēja uzzināt, kādas studiju programmas katra universitāte vispār piedāvā. Protams, varēja iegūt ne tikai teorētisku informāciju, bet arī iemēģināt roku praktiskās aktivitātēs. Organizācija "Kalba", kas piedāvāja informāciju par ārzemju studiju iespējām, aicināja jauniešus piedalīties spēlē, kur, izpildot nelielus uzdevumus, bija iespēja tikt pie balvām. Vairākas universitātes organizēja "Kahoot!" spēles, savukārt pie Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijas stenda tradicionāli varēja iepazīties ar ieročiem un armijas ekipējumu.

Neiztika arī bez izklaides- pie Latvijas Universitātes radio NABA stenda interesentiem stāstīja, kā izveidot veiksmīgu "Instagram" profilu, Turpat bija iespējams nofotografēties un uzreiz izprintēt uzņemtās bildes-suvenīru no šī aizraujošā pasākuma. Jāsaka, ka šo iespēju daudzi arī izmantoja, jo rinda pie foto stūrīša bija vienmēr. Kā jau katru gadu, paralēli izstādei "Skola" norisinājās arī Latvijas Grāmatu izstāde. Gandrīz ikviens izstādes "Skola" apmeklētājs iegriezās arī šajā izstādē, jo arī tur pūlis bija gana liels. Un saprotams, jo kurš gan nevēlas izmantot iespēju papildināt savu grāmatu kolekciju vien par vienu vai diviem eiro? Tie, kuriem bija pietiekama skaidrība par nākotnes studijām, lielu daļu laika pavadīja tieši blakus izstādē. Jakāds desmitklasnieks vai vienpadsmitklasnieks vēl neguva pārliecību par to, kur vēlas studēt-nesatraucieties, jums priekšā ir vismaz vēl viena izstāde nākamgad! Divpadsmitajiem smagais lēmums gan jāpieņem jau šogad, un, cerams, ka šis pasākums tam palīdzēja. Kopumā mūsu skolas jaunieši no izstādes devās prom apmierināti- guvuši jaunus iespaidus vai nu stiprinājuši savu pārliecību par to, ko iepriekš jau ir zinājuši. Un kāds arī ar jaunu grāmatu somā!

KRISTA MEHAŅIKOVA

DZIMŠANAS DIENU TRADĪCIJA 11.KLASĒ

Visiem 11. klases skolēniem šogad paliek 18 gadi – nozīmīga jubileja, tāpēc šī gada sākumā, janvārī, visi klases stundā nolēmām, ka katram šajā nozīmīgajā gadadienā uztaisīsim maziņu pārsteigumu un apsveiksim. Klasē mēs esam 13 skolēni: astoņiem dzimšanas diena ir otrajā semestrī, divām meitenēm – vasarā, bet trijiem – nākamajā mācību gadā. Pirmā 18. gadu dzimšanas diena bija Ērikam, bet viņš nozīmīgajā dienā nebija Latvijā, tāpēc mēs nolēmām sagatavot priekšlaicīgu dzimšanas dienas pārsteigumu. Mūsu klasē mēs sakarinājām virtenes, salikām medus kūkā 18 svečītes un gaidījām Ēriku, kad viņš, neko nezinādams un nenojauzdams, ienāks klasē, lai mēs

iesauktos "pārsteigums". Pēc Ērika dzimšanas dienas mēs sapratām, ka šī tradīcija - apsveikt katru 11. klases skolēnu 18. dzimšanas dienā - ir jāturpina, jo tas ir jauki un patīkami. Pēc Ērika nākamā dzimšanas diena bija Lindai, bet tieši tajā dienā norisinājās latviešu valodas un literatūras olimpiāde, tādēļ par Lindas pārsteigumu nebijām pārliecināti, vai tas izdosies. Mēs izdomājām, ka Lindu apsveiksim, kad viņa pēc olimpiādes iznāks no informātikas klases. Tā kā Linda ir saldummīle, mēs viņu pārsteidzām ar konfekšu un našķu burciņu, balonu saišķi un keksiņu, kurā bija iesprausta viena svečīte. Bet pēc Lindas dzimšanas dienas pienāca februāris, un Endijs ir pirmais februāra gaviļnieks. Viņš savā dzimšanas dienā neatnāca uz skolu, tomēr mēs izlēmām, ka vienalga viņu apsveiksim šajā ilgi gaidītājā svētku dienā, un līdz ar to pēc stundām mēs aizgājām pie viņa uz mājām. Protams, viņš pavisam nebija to gaidījis, un tas patiešām bija pārsteigums. Mēs viņam uzdāvinājām "Mazliet elegances" eklērus ar uzrakstu "Daudz laimes Endijam 18. dzimšanas dienā!" un balonus. Nākamās februāra jubilāres ir Megija un Kitija, kā mēs un dažas skolotājas viņas mēdzam dēvēt par māsiņām, un viņu dzimšanas dienas pārsteigumā arī iesaistījās mūsu klases audzinātāja Zane Važa. Klases stundā skolotāja mums lika uz lapiņām uzrakstīt mūsu mīļākās krāsas, bet svarīgi mums bija uzzināt māsiņu mīļākās krāsas. Mūsu plāns bija Megijas (zilā) un Kitijas (pelēkā) mīļākajās krāsās izveidot gardumu kastes, kurā būs našķi meiteņu mīļākajās krāsās. Megijas kastē bija čipsi zilā pakā, limonāde, zilos papīrīšos ietītas konfektes un Kitijai bija čipsi pelēkā pakā, Oreo cepumi un saldumi. Nākamā dzimšanas diena starp 11. klases skolēniem bija man – Andai. Klasesbiedri mani pārsteidza ar izdekorētu skapīti. Uz skapīša durvīm bija uzraksts "ANDAI 18" un skapītis bija papildīts ar lieliem un maziem baloniem. Lielākais pārsteigums bija skapīša durvju iekšpuse, uz kuras bija salīmētas manas bildes, ko mani klases draugi bija atraduši sava telefona bilžu galerijā. To bija daudz, un tas bija ļoti mīļš pārsteigums.

Paldies, mani mīļie 11-tie! Tagad mūsu klasē ir dzimšanu dienu "pauzīte" līdz maija beigām, kad pilngadīgas kļūs Elīna un Agate. Bet šis raksts būs pabeigts tikai novembrī, kad pēdējais mūsu klases jubilārs – Mareks – nosvinēs savu dzimšanas dienu. Šī ir ļoti laba tradīcija, kas rada tikai prieku un satuvina klasi, kā arī veicina radošumu.

INTERVIJA AR AGITU ZUĻĢI

Gan manu, gan citu cilvēku uzmanību ir pievērsusi Priekules vidusskolas latviešu valodas skolotāja Agita Zuļģe, kura saņēma Priekules 92. dzimšanas dienā Priekules novada pašvaldības Goda rakstu, kā arī vadīja un rīkoja runas konkursu. Es vēlējos noskaidrot, cik liela interese ir jauniešiem piedalīties šāda veida konkursos, un kā skolotāja pavada savu brīvo laiku.

Cik skolēnu piedalījās runas konkursā?

Runas konkursā piedalījās 18 skolēni.

Kurš skolēns tika atzīts runas konkursā par labāko?

Uz nākamo kārtu tika izvirzīti 7 skolēni-Elīna Garante, Dana Rozembe, Amanda Zube, Elīna Pole, Rūdolfs Toms Cīrulis, Ralfs Jankēvics un Alise Eva Pomerance.

Jūsprāt, skolēnu vēlme šādos konkursos piedalīties palielinās vai samazinās? Kāpēc?

Skolēnu vēlme šādos konkursos viennozīmīgi pamazinās. Es domāju, ka telefons un dators ir aizņēmis gana daudz laika un ka aizvien grūtāk ir atrast laiku savākt sevi, mobilizēties, lai to izdarītu. Man vēl liekas, bet varbūt, ka tas ir tikai subjektīvi, ka bērniem ir mazliet bail no uzstāšanās.

Cik grūti ir rīkot šāda veida konkursus?

Šāda veida konkursus rīkot nav grūti, ir viegli. Tas, ka man patīk un ka man ir brīnišķīgi sadarbības partneri, ja tā var teikt. Skolotāja Sanita Pāvila ir ar mieru visu izdarīt. Man šogad tas bija kā medus maize.

Kas jums visvairāk sagādā prieku, organizējot konkursu?

Visvairāk sagādā prieku, ja izdodas tā, kā ir plānots un ja kādam pēc tam liekas, ka šis bija labi. Tā sajūta, ka tu esi pats padarījis.

Kādas ir jūsu domas par to, ka latviešu valodu jauc kopā ar angļu valodu?

Tā ir dzīves realitāte. Kādreiz tā bija krievu valodu, ar ko jaucās kopā. Katrs pats ir atbildīgs par valodu, kādu viņš lieto. Tā tas vienkārši ir.

Raksturojiet Priekules vidusskolas skolēnus!

Tas ir atkarīgs no mēneša fāzēm, vēja

PRIEKULES VIDUSSKOLA

virzieniem, noskaņojuma - pēdējā stunda vai pirmā, dienām-tā ir pirmdiena vai piektdiena. Kopumā es esmu priecīga par to, ka es strādāju Priekules vidusskolā, it īpaši tad, kad es kaut kur aizbraucu, un, salīdzinot dažādu skolu skolēnus, es saku, ka mūsu skolā mācās "forši" bērni.

Kā jūs pavadāt laiku ārpus skolas?

Man ir suns, ar ko jāiet staigāt, man ir mazdēls, ar kuru jāiet pastaigāties. Ik pa laikam kaut ko palasu, patamborēju. Es spēlēju Bārtas amatiereteātrī. Es ļoti gaidu otrdienas vakarus, kuros man ir mēģinājumi. Vienu reizi gadā ceļoju. Esmu bijusi Francijā, Vācijā, Ungārijā, Polijā un daudzās citās valstīs.

Kāds visspilgtākais notikums ir bijis ceļojumā?

Tie visspilgtākie notikumi ir ar negatīvu nokrāsu. Vienu reizi bija likstas ar autobusu, bet tās beigu beigās izvērtās par ieguvumu, jo mēs ieguvām tādus papildus bonusus, par kuriem mēs pat sapņot ceļojuma sākumā nevarējām. Pirmajā brīdī likās murgs, mūsu autobusu arestēja uz 4 stundām, bet pēc tam bija kompensācija. Kompensācija bija tā vērtā.

Vai jūs visu dienu skolā spētu iztikt bez kafijas?

Nē, viena kafijas krūze dienā ir svēta lieta. Es īstenībā dienā izdzeru tikai vienu kafijas krūzi.

Nosauciet grāmatu, kuru jūs ieteiktu izlasīt citiem!

Es ieteiktu izlasīt grāmatu par Krišjāni Baronu un sievu Dārtiņu, kā arī grāmatu par Austri Pumpuru. Īstenībā ir tā, ka, ko es tajā brīdī lasu, man liekas, ka to vajadzētu izlasīt visiem.

Paldies par interviju!

LINDA JAŠKUS

MARTS

03.03. Diagnosticējošais darbs par ceļu satiksmes drošību 10.-12.kl.

04.03. Valsts krievu valodas olimpiāde

05.03. Diagnosticējošais darbs dabaszinībās 6.klasei

05.03. Priekulē "Sporto visa klase" sacensības tautasbumbā 1.kārta

05.03. 9.-12.kl.deju kolektīvam deju skates mēģinājums LOC

06.03. Valsts latviešu valodas olimpiāde 11.-12.kl.

06.03. Mūsu skolas meitenes izcīna 1. vietu Dobelē LR 73. Spartakiādē Tautas bumbā

06.03. 9.-12.kl. deju kolektīvam deju skate LOC

06.03. 6. klases meiteņu vakars

07.03. Liepājā folkloras kopu kopmēģinājums

10.03. 8.-12.kl. Liepājas Jauniešu teātra studijas izrāde Priekules kultūras namā

10.03. 1.- 4.klasei leļļu teātra izrāde "Pūces piens"

11.03. Priekulē "Sporto visa klase" sacensības tautasbumbā 1.kārta

11.03. Gunitas Lankas lekcija vecākiem, pedagogiem "Nākamo paaudzi audzinot"

12.03. Skolas līnija

12.03. Kalētos Priekules novada Skatuves runas konkurss

Paldies visiem skolotājiem, skolēniem par savu ieguldīto darbu un VEIKSMI arī turpmāk ;)

ELĪNA PUTNIŅA

DEBAŠU NOZĪME MANĀ DZĪVĒ

Ar otrā semestra sākumu, pie mums, Priekules vidusskolā, sākās debašu kluba darbība sadarbībā ar organizāciju "QUO tu domā?" Debates vada skolotāja Zaiga Stralēviča un skolnieces - Ērika Anīte un Elizabete Lendele. Kad izdzirdēju par debašu klubu, es domāju, ka tas nav priekš manis, jo objektīva domāšana ir lieta, kurā dažreiz redzu grūtības izteikties. Ar skolotājas aicinājumu, es tomēr pārvarēju savas bailes un pieteicos debatēm. Nekad nebūtu domājusi, ka tās man tik ļoti iepatiksies. Runāšana debatēs man ir uzlabojusi angļu valodas zināšanas, ātru domāšanu, faktu izvērtēšanu un argumentu formēšanu, kas 12. klasē

ir nepieciešams angļu valodas eksāmena izpildei. Februārī pie mums ieradās mentori no "QUO tu domā?", kuri mums padziļināti stāstīja par argumentu veidošanu pēc SEXI shēmas, no kuras veido argumentētas esejas. Redzot, ar kādu degsmi acīs mums stāstīja par debatēm, es sapratu, cik jautras un interesantas tās ir. Pavadot laiku mūsu skolas debašu klubā, es esmu ieguvusi daudz zināšanu, jaunus draugus, ar kuriem var runāt par interesēm. Vēlos pateikties Ērikai un Elizabetei, jo viņām ir pacietība visu paskaidrot un izvērtēt katru atsevišķi. Vislielākais paldies ir skolotājai Stralēvičai, jo tieši viņas dēļ es sāku debatēt.

IEVA BĒRZIŅA

BALLE PILĪ

6.marts Priekules muižā bija īpaša diena, kad Barona pils zālē gaismas mirdzēja īpaši spoži, un greznā svētku ballē tika izdejota polonēze. Jau vairākas dienas pirms svētku balles skolā bija jūtama rosība, jo skolotājas Marika Šeflere un Vineta Grīnberga cītīgi gatavojās svētkiem, kuros piedalījās mūsu skolas 2. un 4. klases bērni.

PRIEKULES VIDUSSKOLA
No Priekules pilsētas kultūras nama atceļoja greznie svētku tērpi, ar bērnu vecāku palīdzību tika saklāts īpašs, balles cienīgs svētku galds, tika izveidots arī fotostūrītis. Balle sākās ar balles dalībnieku un viesu ienākšanu zālē, pēc kā skolotāja Agita Rukute iepazīstināja bērnus ar Priekules muižas vēsturi, izstāstot kādu teiku.

Lai mācītos manieres, gan kā ēst, gan kā uzvesties un dejot, bērniem tika rādīta arī filmiņa par Pelnrušķīti. Pēc dejām, protams, sekoja kārtīga maltīte, kur bērni varēja atrādīt iegūtās zināšanas par prinču un princesu manierēm. Radošajā daļā meitenes jeb princeses veidoja vēdeklišus, kurus vēlāk arī demonstrēja, taču puisi jeb prinču uzdevums bija atrast pasaku grāmatās vīrišķīgus tēlus, kuri varētu vadīt pili, un par tiem pastāstīt princesēm. Balle pilī izdevās grezna un iespaidīga, kura bērniem pavisam noteikti paliks atmiņās kā viņu pirmā lielā svētku balle pilī. Īpašs paldies skolotājai Marikai Šeflerei par lielisko ideju, ieguldīto darbu un brīnišķīgo realizāciju!

MARTA ROGA

"CREATIVE LEARNERS. TOMORROW'S ENTREPRENEURS"

Šogad man bija iespēja piedalīties skolēnu apmaiņas projektā, kura nosaukums ir "Creative Learners. Tomorrow's Entrepreneurs". Šajā projektā piedalījās skolēni no Katalonijas (Spānijas daļa) un Latvijas. Katalonija, pēc platības, līdzinās Kurzemei, bet populācijas ziņā tā ir nepilnas astoņas reizes lielāka nekā Latvija. Katalonijas iedzīvotāji jau kopš 18.gs cenšas atdalīties no Spānijas un izveidot neatkarīgu valsti, šī kustība ir saglabājusies arī mūsdienās, un arī jaunā paaudze protestē par Katalonijas brīvību. Apmaiņa notika starp Vaiņodes un Alkatrasas skolām, no 17. līdz 22. februārim. Izlidojām dienu iepriekš, jo ceļš bija ļoti garš. Brauciens ilga visu dienu no 16.februāra rīta līdz vakaram. No sākuma braucu no Priekules līdz Vaiņodei, tur satiku pārējos projekta dalībniekus. Tālāk jau kopā braucām uz Rīgu, lidojām līdz Barselonai un beidzot no Barselonas ar autobusu līdz Alkatrasai, kur mūs sagaidīja Spāņu skolēni un skolotāji, kuri piedalījās projektā. Pirmajā dienā bija nedaudz neveikli, jo viens otru nepazinām un kādam bija 'jālauž ledus' jeb jāspēr pirmais solis. Tādos brīžos var novērtēt valodas lomu cilvēka dzīvē. Pateicoties tam, ka abas puses prata angļu valodu, mums nebija lingvistisku robežu, un ātri vien mēs sākām ļoti labi saprast viens otru. Bija arī daudz interesantu detaļu, mentalitātes īpatnību, kuras atšķiras, piemēram, virtuvē, atšķirīgais temperaments un dažādas tradīcijas, bet gala rezultātā, es ticu, ka, ja cilvēks ir atvērts jaunām lietām un nebaidās no sveša, viņa dzīve kļūst daudz interesantāka. Atsevišķi gribētu izcelt to, ka mums viegli izdevās atrast kopēju valodu ēdiena dēļ, kas, kā zināms, vienmēr vieno. Kopā ar spāņu un latviešu skolēniem baudījām maltītes vienmēr izvērās jautros pasākumos, kur nebija nekādu robežu. Kopumā es uzskatu, ka šādi projekti ir nenovērtējams pienesums katrā tā dalībnieka dzīvei, jo tā ir unikāla iespēja

paskatīties uz dzīvi ar savu vienaudžu acīm, kuri dzīvo tūkstošiem kilometru attālumā un saprast, ka nemaz neesam tik dažādi un ka mūs visus vieno vienas un tās pašas lietas, un problēmas. Nezināmais vienmēr baida, un bieži vien esmu novērojis, ka cilvēki kritizē vai negatīvi izturas pret citām nacionalitātēm un tradīcijām dēļ tā, ka vienkārši neko par tām nezina, un negatīva kritizēšana šķiet drošāks ceļš. Tāpēc es vēlos saviem vienaudžiem ieteikt. Meklējiet iespējas, lai iepazītu viens otru, apmeklējiet jaunas vietas un iepazīstieties ar jauniem cilvēkiem, kuri no pirmā skata var šķist citādāki. Tikai tā ir iespējams vienmēr augt un paplašināt savu redzes loku, izejot no savas komforta zonas un nebaidoties spert pirmo soli. Noslēgumā, citējot latviešu literatūras klasiku, varu tikai piebilst, ka "Tas, kas bieži mūs šķir, nedrīkst būt lielāks, kā ir tas, kas mūs saista." - Aspazija Tas apstiprina vien to, ka nekas nav jauns un īstās vērtības saglabājas, neskatoties uz laiku, valodu un distanci.

MARKS TEO DŪČIS

MISTERS X

Kā jau visiem zināms, Mistery X raksta tikai un vienīgi par visaktuālākajām tēmām, domāju, ka visi nojauš, par ko tad būs šis raksts – COVID-19. Visi ir sašutumā un cenšas pielāgoties jaunajai sistēmai un noteikumiem. Tā kā mūsu skolā mācās daudzveidīgi jaunieši ar atšķirīgiem uzskatiem, nolēmu intervēt mūsu skolas skolēnus, lai uzzinātu viņu domas par visu apkārt notiekošo, apkopojot tieši spilgtākos viedokļus.

Kādas ir tavas domas par COVID-19?

Lielākā daļa skolēnu COVID-19 uztver nopietni, domā, ka tas ir bīstams un ka visiem jābūt piesardzīgiem, jo jādara viss, lai to pēc iespējas ātrāk apturētu. Manas domas par COVID-19 sākumā bija atšķirīgas, jo nebiju domājusi, ka tas kļūs tik nopietni kā tagad, bet tagad ne tikai Latvijā, bet visā pasaulē ir izsludināta ārkārtas situācija. COVID-19 māca mums rūpēties un būt atbildīgiem par savu rīcību.

Vai uzskati, ka mūsu skola pietiekami informēja par COVID-19? Vai tu ievēro visus noteikumus, lai izvairītos no saslimšanas?

Visi nointervētie uzskata, ka lielākoties

skola informēja par higiēnas ievērošanu un rīcību, lai izvairītos no saslimšanas, visi cenšas ievērot noteikumus.

Skolēni jaunumus saņem no klases audzinātājiem un viņi ir kļuvuši par starpniekiem. Mūs skola informēja, bet tas bija atkarīgs no valdības lēmumiem, tāpēc mēs jaunumus uzzinājām jau no ziņām, piemēram, no 13. marta skolu vairs neapmeklēt, un skola tikai pēc tam to paziņoja no savas puses „Es ievēroju visus noteikumus, cenšos mazgāt rokas rūpīgāk un biežāk, nekā pirms tam.”

Vai tu izbaudi laiku mājās? Kāpēc?

Uz šo jautājumu atbildes bija atšķirīgas, dažiem patīk atrasties mājās ilglaiči, citiem – nē. Skolēniem patīk ilgāk pagulēt, pašiem plānot savu laiku, darīt visu, kad vēlas un ir motivācija, patīk, ka var mācoties klausīties mūziku un ēst. Taču ir arī skolēni ar izteiktu nepatiku pret ilglaičīgu palikšanu mājās: „Nē, es vispār neizbaudu laiku mājās, ne velti ir teiciens- nenes darbu uz mājām. Man šis viss liekas tik haotiski, ne skolēni saprot, kas notiek, ne skolotāji, es vienā dienā būšu izdarījusi nedēļas normu un tagad tā katru dienu.

Kā tu vērtē šobrīd notiekošās attālinātās mācības? Varbūt ir kādi ieteikumi?

Es attālinātās mācības uztveru neitrāli, bet man labāk patīk mācīties skolā. Īsti nezina kāpēc man nepatīk attālinātās mācības, varbūt pie tā ir vienkārši jāpieder. „Pēc manām domām, vairāk tomēr iemācies skolā nevis attālināti. Ir sevi jāpiespiež apsēsties pie galda un mācīties.” „Es augsti vērtēju šobrīd notiekošās attālinātās mācības, man patīk, ka skolotāji jau laicīgi ir atsūtījuši paredzētos uzdevumus un norādījuši iesniegšanas laiku. Es skolēniem iesaku visiem rūpīgi plānot savu laiku, būt attapīgiem un neko nepalaist garām, būt cītīgiem, kā bijāt skolā. Skolotājiem iesaku dot laiku pierast pie šīs jaunās mācību metodes un pašiem būt pacietīgiem un saprotošiem.” „Es uzskatu, ka ir ļoti liels haoss, skolotājiem vajag vienoties savā starpā par nedēļas plānu katrai klasei.”

Saprotams, ka visiem šis ir grūts mirklis, taču kopīgi mēs varam visu pārvarēt, ievērojot visus noteikumus. Visiem veselību un izturību

JŪSU CIENĪJAMAIS, ATKLĀTAIS MR. X.

ATCELTAIS BRAUCIENS

Kad mēs uzzinājām par COVID-19, mēs sākām apsvērt nepieciešamību doties šajā braucienā. Mums skolotāja lika parunāt ar saviem vecākiem un apdomāt šī brauciena riskus, ieguvumus un nepieciešamību. Viens fakts, ar kuru skolotāja pamatoja, ka šis braucien ir jāatceļ, ir iespēja palikt slimam, un vēl palikt kaut kur ārzemēs uz 2 nedēļām vai pat ilgāk. Bija daļa, kas nevēlējās braukt uz Strasbūru, jo būtu bijis 2 nedēļas jāsež mājās karantīnā, un ar bailēm jāgaida, vai ir vai nav saķerts vīruss, bet arī bija daļa, kas labprāt būtu devušies šajā braucienā, labi zinot visus riskus. Vienas no mūsu lielākajām bailēm pirms brauciena bija, ka mēs, aizbraucot uz Franciju, paliekam kaut kur uz robežas vai tas, ka mums būtu bijusi diena parlamentā, mums nebūtu pateikts, ka nedrīkstam iet iekšā parlamentā. Skolotāja pavisam atcēla braucieni pēc ilgas runāšanas ar citiem cilvēkiem. Dažas dienas pēc brauciena atcelšanas atnāca oficiāla vēstule no Eiropas Parlamenta, ka visas sēdes ir atceltas cilvēku drošībai. Protams, daži bija dusmīgi un noskumuši, ka tomēr braucieni atcēla, bet ir dota iespēja 9.oktobrī aizbraukt uz Strasbūru tiem cilvēkiem, kas jau bija pieteikušies šim braucienam.

GUSTAVS EINIS

IZIEŠANA NO KOMFORTA ZONAS

Vēl dažas nedēļas atpakaļ šis raksts noteikti būtu izskanējis pilnīgi citādāk. Vēl pavisam nesen mūsu ikdienu un dzīvi kopumā izskatījās daudz citādāk, tad runa bija par iešanu uz āru, bet tagad – par ko runa iet tagad? Pasaule ir apstādināta. Par plašiem nākotnes plāniem un lielām pārmaiņām drosme runāt ir tikai retajam. Šobrīd viss, ko prasa no cilvēkiem, ir palikt mājās un ļoti daudziem tas šobrīd ir patiesi grūti, jo mēs esam sabiedrība, kura ir pieradusi būt kopā. Braukt ciemos, apmeklēt pasākumus, daudz un ilgi iepirkties un arī iet uz skolu vai darba vietu. Mēs esam pieraduši būt viens ar otru, būt tur, kur ir cilvēki, būt tur, kur ir ko darīt, 5

bet šobrīd no mums prasa – apstāties. Mūsu komforts ir būt kopā, taču no tā mums šobrīd ir visvairāk jāizvairās. Iziet no komforta zonas. Manuprāt, tas nozīmē spert soli nezināmajā, iziet no vietas, kur jūties drošs un pasargāts. Šobrīd izsludinātajā ārkārtas situācijā mēs esam aicināti #PALIKTMĀJĀS, lai paši būtu pasargāti un arī, lai neapdraudētu nevienu citu. Paliksim mājās un darīsim labāko, ko spējam. Mācīsimies mācīties attālināti un darīt to kvalitatīvi, izdarīsim sen atliktos mājas darbus un pavisam noteikti – pavadīsim daudz laika svaigā gaisā. Latvija ir ļoti skaista un mums apkārt ir tik daudz skaistu vietu, kuras var apmeklēt un baudīt pavasari, turpinot pildīt arī visus noteiktos ierobežojumus. Un pavisam noteikti – palikt mājās nenozīmē apstāties. Šis ir īpašs laiks, ko varam izmantot, attīstot mūsu talantus un mācoties kaut ko jaunu, kam iepriekš fiziski nebija sanācis laika. Šis ir laiks, lai augtu! Liela daļa jauniešu neatzīst grāmatas, taču varbūt šis ir laiks, kad pamēģināt un izlasīt, iegūstot jaunas zināšanas un atziņas, kā arī ir pieejami ļoti daudzi un vērtīgi "podcasti", kuri arī runā par patiesi vērtīgām tēmām. Mūsdienu pasaule mums sniedz plašas iespējas, tāpēc izmantosim tās un augsim gudrībā! Lai šis laiks mums visiem ir par ieguvumu! Paliksim mājās un sargāsim viens otru!

MARTA ROGA

#PALIECMĀJĀS

Skolotājs, konsultants:

Zaiga Strelēviča

Korespondenti:

Anda Brauna

Elizabete Lendele

Elīna Putniņa

Ērika Anīte

Gustavs Einis

Ieva Bērziņa

Linda Jaškus

Marks Teo Dūčis

Marta Roga

Datorgrafika:

Kate Rozentāle